

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Urtos/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 5018010037
Dátum vydania rozhodnutia: 20. februára 2019
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5018010037.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci odsúdeného L. N. pre trestný čin krádeže za účelom zárobku podľa § 127, § 129 ods. 2, § 130 ods. 1 prvý prípad, ods. 3 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 20. februára 2019 v Bratislave sťažnosť odsúdeného L. N. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 4. decembra 2018, sp. zn. 0Ntc/36/2018, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 4. decembra 2018, sp. zn. 0Ntc/36/2018, sa z r u š u j e.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. návrh odsúdeného L. N., narodeného XX. V. XXXX v Y. W., trvale bytom I. X. F.. X, XXX XX. Y. W., časť O. - I., t. č. v ÚVTOS Prešov, pracovisko Sabinov, na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z 25. septembra 2018, uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 24. augusta 2017, sp. zn. Ntc/35/2016, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. novembra 2017, sp. zn. 2 Urto 8/2017, vo výmere 45 (štyridsiatich piatich) mesiacov, sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo 4. decembra 2018, sp. zn. 0Ntc/36/2018, podľa § 415 ods. 1 Tr. por., § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol tak, že návrh odsúdeného L. N. na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený N. ihneď na verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú 6. decembra 2018 písomne odôvodnil.

Vysvetlil, že nárok na podanie žiadosti o podmienené prepustenie mal už 1. marca 2018, on ale žiadosť podal až 27. septembra 2018. Súd jeho žiadosť zamietol, hoci s podmieneným prepustením súhlasil tak prokurátor, justičné orgány Rakúskej republiky, ako aj samotný ÚVTOS. Ako už uviedol na pojednávaní, do troch dní od prepustenia je schopný doručiť tak zmluvu o zamestnaní, ako aj o prechodnom pobyte.

S poukazom na tieto okolnosti odsúdený N. navrhol, aby sťažnostný súd jeho návrhu vyhovel.

Sťažnosť i kompletný spisový materiál boli Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené 1. februára 2019.

Následne najvyšší súd postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel pritom k záveru, že táto nie je dôvodná.

Najvyšší súd zistil, že krajský súd rozsudkom z 24. augusta 2017, sp. zn. Ntc/35/2016, v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu zo 14. novembra 2017, sp. zn. 2 Urto 8/2017, rozhodol tak, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. uznal rozsudok Krajského súdu St. Pölten z 31. mája 2016, sp. zn. 13 Hv 35/16h, ktorým bol odsúdený L. N. na tam uvedenom skutkovom základe uznaný vinným z trestného činu krádeže za účelom zárobku sčasti dokonaného, sčasti v štádiu pokusu a sčasti spáchaného vlámaním podľa § 127, § 129 ods. 2 číslo 1, § 130 ods. 1 prvý prípad, ods. 3 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, za ktorý mu bol v spojení s uznesením Krajského súdu St. Pölten z 30. novembra 2016, sp. zn. 13 Hv 35/16h, uložený trest odňatia slobody vo výmere 45 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho súd na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (sp. zn. Ntc 35/2016, č. l. 162, 188).

Dňa 15. februára 2018 bol odsúdený N. odovzdaný na územie Slovenskej republiky (sp. zn. Ntc/35/2016, č. l. 208); uznesením zo 4. apríla 2018 mu krajský súd do výkonu trestu započítal obdobie strávené vo väzbe a vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike a tiež dobu jeho prevozu na Slovensko, t. j. celkovo mu započítal obdobie od 14. apríla 2016 do 15. februára 2018 (sp. zn. Ntc/35/2016, č. l. 214).

Dňa 27. septembra 2018 podal odsúdený N. žiadosť o podmienené prepustenie (č. l. 1), o ktorej krajský súd rozhodol napadnutým uznesením zo 4. decembra 2018 (č. l. 64).

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaných ustanovení plynie, že pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nutné, aby odsúdený kumulatívne splnil dve podmienky. Formálnu - vykonal trest v zákonom stanovenej dobe a materiálnu - plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Vo vzťahu k formálnej podmienke sťažnostný súd upozorňuje, že hoci si krajský súd správne ustálil, že v prípade konania odsúdeného N. išlo zakaždým o prečin podľa § 10 ods. 1 písm. b) Tr. zák.

(najprísnejšie trestné boli skutky pod bodmi C a D, ktoré boli právne kvalifikované podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.), a teda pre splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie je treba vychádzať z § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák., vo výrokovej časti nesprávne odkázal na § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák., ktoré pojednáva o podmiennečnom prepustení páchatel'ov zločinu. Keďže uvedeným spôsobom bolo napadnuté uznesenie aj vyhlásené, popísaný nedostatok nebolo možné odstrániť postupom podľa § 180 Tr. por. v spojení s § 174 ods. 1 Tr. por. V každom prípade, ako krajský súd na s. 7 ods. 6 správne vysvetlil, zákonnú lehotu pre podmiennečné prepustenie odsúdený N. splnil 1. marca 2018.

Vo vzťahu k materiálnej podmienke sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožnil s podrobne rozvedenými úvahami krajského súdu, ktorý uzavrel, že u odsúdeného N. nie je možné očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život. Úvodom najvyšší súd upozorňuje, že u viacnásobných recidivistov, obzvlášť u tých, ktorí sa opakovane dopúšťajú závažnej alebo druhovo identickej trestnej činnosti dáva ich osobnostné narušenie len veľmi slabé záruky, že by sa v budúcnosti mohli páchaníu trestnej činnosti vyhnúť. Z tohto dôvodu bude splnenie materiálnej podmienky týkajúcej sa budúceho vedenia riadneho života u takýchto osôb skôr výnimočné, ako bežné. Rozhodne pre naplnenie materiálnej podmienky nebude postačovať taký spôsob správania sa vo výkone trestu, aký súdom zvyčajne postačuje u osôb, ktorí sa dopustili napr. nedbanlivostnej trestnej činnosti, alebo ojedinele a s relatívne dlhým časovým odstupom aj úmyselnej trestnej činnosti (bližšie vid' uznesenie najvyššieho súdu zo 7. júna 2018, sp. zn. 5 Úrtost 2/2018).

Vo vzťahu k odsúdenému N. najvyšší súd konštatuje, že tento bol dosiaľ osemnásťkrát trestaný, pričom vo všetkých prípadoch sa dopustil trestného činu krádeže podľa § 247 Tr. zák. (zákona č. 140/1961 Zb.) a § 212 Tr. zák. a s ním súvisiacich trestných činov (napr. porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák., poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Tr. zák.).

Odsúdený už opakovane dostal zo strany spoločnosti šancu ukázať, že ďalší výkon trestu nie je pre jeho nápravu potrebný (pozn. dvakrát mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený, jedenkrát bol z výkonu trestu podmiennečne prepustený a trikrát bolo od uloženia trestu upustené), i napriek tomu sa k trestnej činnosti zakaždým navrátil. Ani sťažnostný súd preto nemal pochybnosť, že u odsúdeného už uložený trest neplní resocializačnú funkciu, funkciu individuálnej / generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale len funkciu ochrannú, kedy sa ďalším výkonom trestu chráni spoločnosť na Slovensku, ale aj v zahraničí (pozn. odsúdený sa trestnej činnosti dopustil dvakrát v Rakúskej republike a dvakrát v Českej republike). Z týchto dôvodov je podľa mienky najvyššieho súdu potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o pozitívne hodnotenia z rakúskej väznice (bol zamestnaný v kuchyni, disciplinárne nebol potrestaný, č. l. 50) a ÚVTOS Prešov (udržiaval čistotu a poriadok, mal vzornú pracovnú morálku, zúčastňoval sa komunitných stretnutí, nevyvolával konflikty atď., č. l. 22), tieto sú podľa mienky súdu len prejavom prispôsobenia sa väzenským podmienkam, s ktorými má odsúdený bohaté skúsenosti. Neušlo tiež pozornosti najvyššieho súdu, že jediná disciplinárna odmena bola odsúdenému N. uložená v deň, keď bola ÚVTOS Prešov doručená žiadosť krajského súdu o hodnotenie jeho osoby (č. l. 4, 22). Rovnako ako krajský súd, ani najvyšší súd neuveril tvrdeniam odsúdeného o údajnom prísľube zamestnania ZTS Sabinov, a. s., resp. možnosti bývania u jedného - bližšie nešpecifikovaného kolegu (č. l. 58 - 59).

Na podklade týchto úvah najvyšší súd dospel k záveru, že u odsúdeného L. N. existuje vážne riziko recidívy, a preto jeho sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

